

Окремі положення ПЗУ про державний контроль (текст, виділений червоним – уточнюється):

визначення вантажу та продуктів:

5) вантаж — певна кількість харчових продуктів, кормів, сіна, соломи, побічних продуктів тваринного походження одного виду (в межах однієї товарної позиції згідно з УКТЗЕД), яка супроводжується одним міжнародним сертифікатом (якщо його наявність вимагається законодавством), перевозиться одним транспортним засобом та надходить з однієї країни або її окремої території (зони або компартмента);

33) продукти – харчові продукти тваринного походження (у тому числі композитні продукти), корми тваринного походження, сіно, солома, побічні продукти тваринного походження;

Пункт 10 статті 11 (права інспекторів) на прохання компетентного органу (який у свою чергу послався на відповідні прохання окремих операторів ринку) викладено у такій редакції:

10) за зверненням оператора ринку видавати (заповнювати) міжнародні сертифікати, які підтверджують відповідність вантажів з харчовими продуктами або кормами, що експортуються з України, вимогам країни призначення або вимогам законодавства України. Міжнародний сертифікат, який підтверджує відповідність вантажу, що експортується з України, вимогам законодавства України, видається за відповідним зверненням оператора ринку, лише якщо компетентними органами України та країни призначення не погоджено форму міжнародного сертифіката і законодавство країни призначення не передбачає обов'язковості супроводження такого вантажу міжнародним сертифікатом встановленої форми;

Статтю 21 пропонується доповнити частиною десятою такого змісту:

10. Для методик лабораторних досліджень (випробувань) у харчових продуктах речовин, наявність яких не допускається, нормативно-правовими актами встановлюються мінімально необхідні рівні визначення. Якщо результат лабораторних досліджень (випробувань) з використанням такої методики не вказує на наявність відповідної речовини, вона вважається відсутньою в харчовому продукті. Якщо мінімально необхідний рівень визначення речовини, наявність якої в харчових продуктах не допускається, не встановлений в нормативно-правовому акті, вона вважається відсутньою в харчовому продукті у разі невизначення її за допомогою методики, яка включена в галузь (сферу) акредитації лабораторії, що проводить лабораторне дослідження (випробування).

Статтю 45, зокрема її пункт 2, пропонується зафіксувати у такій редакції:

Стаття 45. Лабораторні дослідження (випробування)

1. Відбір зразків та їх лабораторні дослідження (випробування) в межах фізичної перевірки вантажу проводяться виключно у таких випадках:

1) останній попередній вантаж, який походить з тієї самої потужності, за результатами лабораторного дослідження (випробування) визнано небезпечним;

2) отримання компетентним органом офіційної інформації, у тому числі через Систему швидкого повідомлення про загрози, пов'язані з харчовими продуктами та кормами (в англійській транскрипції The Rapid Alert System for Food and Feed – RASFF), про появу (наявність) в країні-експортері небезпечного фактора, який може бути присутнім у вантажі, що ввозиться (пересилається) на митну територію України;

3) лабораторне дослідження (випробування) передбачено щорічним планом державного моніторингу або щорічним планом державного контролю;

4) поява за результатами огляду, органолептичних досліджень або простих фізичних та хімічних досліджень вантажу обґрунтованої підозри щодо невідповідності;

5) спеціальні умови імпорту або рішення компетентного органу про затвердження періодичності фізичних перевірок вантажів, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України, передбачають фізичну перевірку вантажу на наявність небезпечного фактора, який може бути виявлений лише за допомогою лабораторного дослідження (випробування).

Стаття 54 доповнюється частинами шостою і сьомою такого змісту:

6. Вантажі з харчовими продуктами нетваринного походження та кормами нетваринного походження (крім тих, що при ввезенні (пересиланні) на митну територію України підлягають посиленому державному контролю) та вантажі з композитними продуктами (крім тих, що включені до переліку, затвердженого відповідно до частини четвертої статті 41 цього Закону) маркування яких не відповідає вимогам законодавства, можуть бути випущені в обіг за умови надання оператором ринку власного письмового зобов'язання привести маркування у відповідність з вимогами законодавства до моменту реалізації (пропонування до реалізації) ним відповідних харчових продуктів та кормів.

7. Вантажі з продуктами, а також вантажі з харчовими продуктами нетваринного походження та кормами нетваринного походження, що при ввезенні (пересиланні) на митну територію України підлягають посиленому державному контролю, які не марковані українською мовою, можуть бути випущені в обіг у разі виконання таких вимог:

1) державний інспектор (державний ветеринарний інспектор), що здійснює перевірку вантажу, володіє мовою, якою виконано маркування; або

оператор ринку надав письмовий переклад маркування українською мовою, засвідчений підписами оператора ринку та перекладача, що має документ, який підтверджує його кваліфікацію (засвідчена підписом перекладача копія такого документа додається до перекладу). Такий переклад оформляється у дві колонки (ліворуч – оригінальний текст маркування, праворуч – текст українською, який буде використовуватись для приведення маркування у відповідність з вимогами законодавства); або

оператор ринку за власний рахунок забезпечує при здійсненні відповідної перевірки вантажу усний переклад маркування перекладачем, що має документ, який підтверджує його кваліфікацію;

2) оператор ринку надав державному інспектору (державному ветеринарному інспектору) власне письмове зобов'язання привести маркування у відповідність з вимогами законодавства до моменту реалізації (пропонування до реалізації) ним

відповідних продуктів, харчових продуктів нетваринного походження, кормів нетваринного походження.

Частину другу статті 63 пропонується викласти в такій редакції:

2. Вартість державного контролю, що фінансується за рахунок операторів ринку, не може перевищувати його фактичної собівартості, що включає в себе виключно такі витрати:

на оплату праці осіб, які здійснюють державний контроль, у тому числі на службові відрядження, а також пов'язані з ними витрати на сплату податків та інших обов'язкових платежів;

на підвищення кваліфікації (навчання) осіб, що здійснюють державний контроль;

на утримання (експлуатацію) приміщень, інструментів, обладнання, що необхідні для здійснення державного контролю, а також накладні та інші пов'язані витрати;

на здійснення відбору зразків та лабораторних досліджень (випробувань).

У зв'язку з тим, що [проектом Закону №2531а](#), який 25.11.16 було підписано Президентом і який очікує оприлюднення, з КАСУ було виключено ст.183-6, нам довелося статтю 67 законопроекту викласти у такій редакції:

Стаття 67. Тимчасове припинення виробництва та/або обігу харчових продуктів та/або кормів

1. Не пізніше наступного робочого дня з дня виявлення порушення законодавства про харчові продукти та корми головний державний інспектор (головний державний ветеринарний інспектор) має право прийняти рішення про тимчасове припинення виробництва та/або обігу харчових продуктів та/або кормів, якщо таке виробництво та/або обіг становлять загрозу для життя та/або здоров'я людини та/або тварини. Рішення про тимчасове припинення виробництва та/або обігу харчових продуктів та/або кормів повинно обмежувати відповідну господарську діяльність лише в частині, що є необхідною та достатньою для усунення загрози для життя та/або здоров'я людини та/або тварини, та має містити вказівку, який конкретний вид діяльності та з використанням якої потужності (її частини) підлягає тимчасовому припиненню.

2. Рішення про тимчасове припинення виробництва та/або обігу харчових продуктів та/або кормів набирає чинності у день його вручення операторові ринку чи оприлюднення на офіційному веб-сайті компетентного органу та діє протягом визначеного таким рішенням строку, але не більше десяти робочих днів. За одним і тим самим фактом порушення законодавства про харчові продукти та/або корми може бути прийнято лише одне рішення про тимчасове припинення виробництва та/або обігу харчових продуктів та/або кормів.

3. Якщо для усунення оператором ринку порушення законодавства про харчові продукти та/або корми необхідним є припинення виробництва та/або обігу харчових продуктів та/або кормів на час, що перевищує граничний строк, вказаний у частині другій цієї статті, головний державний інспектор (головний державний ветеринарний інспектор) звертається в порядку, встановленому Кодексом адміністративного судочинства України, до суду з позовом про

зобов'язання оператора ринку тимчасово припинити виробництво та/або обіг харчових продуктів та/або кормів. Позов про зобов'язання оператора ринку тимчасово припинити виробництво та/або обіг харчових продуктів та/або кормів має бути подано до суду не пізніше закінчення строку дії рішення про тимчасове припинення виробництва та/або обігу харчових продуктів та/або кормів.

4. Оператор ринку має право відновити виробництво та/або обіг харчових продуктів та/або кормів, якщо:

1) відсутня така, що набула законної сили, постанова суду про зобов'язання оператора ринку тимчасово припинити виробництво та/або обіг харчових продуктів та/або кормів та закінчився строк тимчасового припинення виробництва та/або обігу харчових продуктів та/або кормів, визначений у рішенні головного державного інспектора (головного державного ветеринарного інспектора);

2) суд скасував рішення головного державного інспектора (головного державного ветеринарного інспектора) про тимчасове припинення виробництва та/або обігу харчових продуктів та/або кормів;

3) суд, який ухвалив постанову про зобов'язання оператора ринку тимчасово припинити виробництво та/або обіг харчових продуктів та/або кормів, постановив ухвалу про її скасування на підставі усунення або припинення існування обставини, які стали підставою для її прийняття.

4) головний державний інспектор (головний державний ветеринарний інспектор) скасував винесене ним рішення про тимчасове припинення виробництва та/або обігу харчових продуктів та/або кормів на підставі усунення або припинення існування обставин, які стали підставою для його винесення.

Насамкінець прошу звернути увагу на те, що у зв'язку з прийняттям 03 листопада 2016 [проекту Закону №2418а](#), який наразі очікує підписання, Прикінцеві положення в частині змін до ЗУ «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» пропонується викласти в такій редакції (*прошу звернути на неї особливу увагу*):

5) статтю 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами) доповнити частиною шостою такого змісту:

«Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів та у сфері ветеринарної медицини, його територіальні органи зобов'язані забезпечити дотримання з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин», виключно вимог частин першої, четвертої, шостої – сьомої, абзацу другого частини десятої, частин дванадцятої – чотирнадцятої статті 4, частин першої (крім вимоги щодо отримання погодження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у відповідній сфері державного контролю, або відповідного державного колегіального органу на проведення позапланового заходу) та третьої статті 6, частин першої – четвертої, шостої, восьмої – десятої статті 7, частин першої та другої статті 9, частин першої та другої статті 12, статей 13 – 18, 20, 21 цього Закону»;